

تحفة الاولياء (جلد چہارم)

میرزا محمد علی بن محمد حسن اردکانی

انتشارات تک تاج

www.ketab.ir

سرشناسه	: کلینی، محمد بن یعقوب، - ۳۲۹ ق.
عنوان قراردادی	: الکافی، اصول، فارسی
عنوان و نام پدیدآور	: تحفة الاولیاء / [مؤلف ابو جعفر محمد بن یعقوب بن اسحاق کلینی رازی]؛ [مترجم] محمد علی بن محمد حسن اردکانی.
مشخصات نشر	: تهران: تکتاج، ۱۳۹۲.
مشخصات ظاهری	: ج ۴
شابک	: ۲۵۰۰۰۰ ریال ۳-۴۱-۸۵۶۶-۹۶۴-۹۷۸:ج. ۱: ۲۵۰۰۰۰ ریال ۰-۴۲-۸۵۶۶-۹۶۴-۹۷۸:ج. ۲: ۲۵۰۰۰۰ ریال ۷-۴۳-۸۵۶۶-۹۶۴-۹۷۸:ج. ۳: ۲۰۰۰۰ ریال ۴-۴۴-۸۵۶۶-۹۶۴-۹۷۸:ج. ۴
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
یادداشت	: این کتاب در سالهای مختلف توسط ناشران متفاوت منتشر شده است.
موضوع	: احادیث شیه - قرن ۴ ق.
شناسه افزوده	: اردکانی، محمد علی، مترجم
رده بندی کنگره	: BF۲۹۷۸۵۴۲۲۰۴۱۱۳۹۲
رده بندی دیویی	: ۲۹۷/۲۱۲
شماره کتابشناسی ملی	: ۳۲۴۲۱۹۸

☐ تحفة الاولیاء (جلد چهارم)

☐ میرزا محمد علی بن محمد حسن اردکانی

انتشارات تکتاج

☐ چاپ اول: ۱۳۹۲

☐ قطع و تعداد صفحات: ۳۶۸ صفحه وزیری

☐ شمارگان: ۵۰۰ نسخه

☐ بها: ۲۱۰۰۰ تومان

☐ شابک: ۲-۴۴-۸۵۶۶-۹۶۴-۹۷۸

۱۴۵.	باب در بیان آنکه مسلمانان را می رنجاند، و ایشان را خوار و بی مقدار نماید ...	۳۸
۱۴۶.	باب در بیان جستجوی لغزش های مؤمنان و عورت های ایشان	۴۱
۱۴۷.	باب در بیان سرزنش کردن	۴۳
۱۴۸.	باب در بیان غیبت و بهتان	۴۳
۱۴۹.	باب در بیان روایت کردن سخنی به جهت ضرر بر مؤمن	۴۵
۱۵۰.	باب در بیان شماتت	۴۵
۱۵۱.	باب در بیان دشنام به یکدیگر دادن	۴۶
۱۵۲.	باب در بیان تهمت و بدگمانی	۴۷
۱۵۳.	باب در بیان حال کسی که برادر مؤمن خویش را خیر خواهی نکند	۴۸
۱۵۴.	باب در بیان خلف وعده	۴۹
۱۵۵.	باب در بیان حال کسی که برادر مؤمن خود را باز دارد از داخل شدن بر او	۴۹
۱۵۶.	باب در بیان حال کسی که برادرش از او باری جوید، و او را یاری نکند	۵۱
۱۵۷.	باب در بیان حال کسی که مؤمنی را منع کند، از خیری از نزد خود، یا از نزد غیر خود	۵۲
۱۵۸.	باب در بیان حال کسی که مؤمنی را بترساند	۵۳
۱۵۹.	باب در بیان سخن چینی کردن	۵۴
۱۶۰.	باب در بیان فاش کردن اسرار	۵۴
۱۶۱.	باب در بیان حال کسی که مخلوق را اطاعت می کند در مصیبت خالق	۵۷
۱۶۲.	باب در بیان عقوبت های عاجله گناهان	۵۸
۱۶۳.	باب در بیان هم نشینی کردن با گناهکاران	۵۹
۱۶۴.	باب در بیان اقسام مردمان	۶۴
۱۶۵.	باب در بیان کفر	۶۶
۱۶۶.	باب در بیان وجوه و طورهای کفر	۷۲
۱۶۷.	باب در بیان ستون های کفر و شعبه های آن	۷۵
۱۶۸.	باب در بیان صفت نفاق و منافق	۷۶
۱۶۹.	باب در بیان شرک	۸۰

فهرست

۱۳	(۵) کتاب ایمان و کفر
۱۳	(تتمه)
۱۴	۱۳۱. باب در بیان زشتگویی و بی شرمی
۱۷	۱۳۲. باب در بیان حال کسی که از بدی او پرهیز می شود
۱۷	۱۳۳. باب در بیان بغی
۱۸	۱۳۴. باب در بیان افتخار و بزرگی
۱۹	۱۳۵. باب در بیان قساوت و دل سختی
۲۰	۱۳۶. باب در بیان ظلم و ستمکاری
۲۴	۱۳۷. باب در بیان پیروی کردن هوا و خواهش نفس
۲۶	۱۳۸. باب در بیان مکروبی وفایی و فریب
۲۷	۱۳۹. باب در بیان دروغ
۳۱	۱۴۰. باب در بیان شخص دوزبان
۳۲	۱۴۱. باب در بیان هجرت
۳۴	۱۴۲. باب در بیان قطع رحم
۳۶	۱۴۳. باب در بیان عقوق
۳۷	۱۴۴. باب در بیان انتفا

۱۹۵. باب در بیان اینکه گناهان بر سه قسم است ۱۲۰
۱۹۶. باب در بیان تعجیل عقوبت گناه ۱۲۱
۱۹۷. باب در بیان اقسام عقوبت گناهان ۱۲۵
۱۹۸. باب نادر ۱۲۶
۱۹۹. باب نادر ۱۲۷
۲۰۰. باب در بیان اینکه خدا به واسطه عامل، عذاب را از غیر عامل دفع می کند ۱۲۸
۲۰۱. باب در بیان اینکه ترک گناه، از طلب کردن توبه آسان تر است ۱۲۸
۲۰۲. باب در بیان استدراج ۱۲۸
۲۰۳. باب محاسبه و حساب عمل ۱۲۹
۲۰۴. باب در بیان حال کسی که مردم را عیب می کند ۱۳۶
۲۰۵. باب در بیان اینکه مسلمان مؤاخذه نمی شود به آنچه در جاهلیت کرده است .. ۱۳۷
۲۰۶. باب در بیان اینکه کفر، با توبه، عمل را باطل نمی گرداند ۱۳۸
۲۰۷. باب در بیان کسانی که از بلاء معافی و سالوات ۱۳۸
۲۰۸. باب در بیان آنچه از این اامت برداشته شده است ۱۳۹
۲۰۹. باب در بیان اینکه هیچ گناهی با وجود ایمان زیان نرساند، و هیچ ثوابی با وجود کفر نفع ندهد ۱۴۰

(۶) کتاب دعا ۱۴۳

۱. باب فضیلت دعا و ترغیب و برانگیختن مردم بر آن ۱۴۷
۲. باب در بیان اینکه دعا سلاح مؤمن است ۱۴۹
۳. باب در بیان اینکه دعا، بلا و قضا را رد می کند ۱۵۰
۴. باب در بیان اینکه دعا شفاست از هر دردی ۱۵۱
۵. باب در بیان اینکه هر که دعا کند، از برایش مستجاب شود ۱۵۲
۶. باب الهمام دعا ۱۵۲
۷. باب تقدّم و پیشی گرفتن در دعا ۱۵۲
۸. باب یقین در دعا ۱۵۳

۱۷۰	باب در بیان شک	۸۱
۱۷۱	باب در بیان گمراهان	۸۳
۱۷۲	باب در بیان مستضعف	۸۷
۱۷۳	باب در بیان طائفة مرجون لامرالله، که ترجمه آن بیاید	۸۹
۱۷۴	باب در بیان اصحاب اعراف، و در باب معرفت امام	۹۰
۱۷۵	باب در بیان اقسام اهل خلاف	۹۱
۱۷۶	باب در بیان مؤلفه قلوبهم	۹۳
۱۷۷	باب در ذکر منافقان و گمراهان و شیطان، و دخول ایشان در دعوت	۹۴
۱۷۸	باب در شرح قول خدای تعالی: «وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يْعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ»	۹۵
۱۷۹	باب نادر	۹۷
۱۸۰	باب	۹۸
۱۸۱	باب در بیان ثبوت ایمان، و آنکه آیا جائز است که خدا آن را نقل کند؟	۹۸
۱۸۲	باب در بیان مُعارین	۹۹
۱۸۳	باب در بیان نشانه آنکه ایمان به عاریه به او داده شده است	۱۰۱
۱۸۴	باب در بیان غفلت و فراموشی دل	۱۰۱
۱۸۵	باب در بیان تیرگی دل منافق، اگر چه زبان به او داده شده باشد و بیان روشنی دل مؤمن، و هر چند که زبانش از بیان طلب نارسا باشد	۱۰۲
۱۸۶	باب در بیان تنقل احوال دل	۱۰۳
۱۸۷	باب در بیان وسوسه و حدیث نفس	۱۰۵
۱۸۸	باب در بیان اعتراف و اقرار به گناهان و پشیمان شدن بر آنها	۱۰۶
۱۸۹	باب در بیان پوشیدن گناهان	۱۰۸
۱۹۰	باب در بیان کسی که قصد ثواب یا گناه می کند	۱۰۸
۱۹۱	باب در بیان توبه	۱۱۰
۱۹۲	باب در بیان آمرزش طلبیدن از گناهان	۱۱۵
۱۹۳	باب در بیان عطا کردن خدای عز و جل وقت توبه را به آدم علیه السلام	۱۱۷
۱۹۴	باب لمم	۱۱۹

۱۹۴	۳۵. باب در بیان تعظیم کردن پروردگار - تبارک و تعالی - خود را
۱۹۶	۳۶. باب در ثواب کسی که لا اله الا الله بگوید
۱۹۶	۳۷. باب در ثواب کسی که لا اله الا الله و الله اکبر بگوید
۱۹۶	۳۸. باب در ثواب کسی که «لا اله الا الله وحده و حده» بگوید
۱۹۷	۳۹. باب در ثواب کسی که دعای مذکور در این باب بخواند
۱۹۷	۴۰. باب در ذکر ثواب کسی که دعای مذکور در این باب را بخواند
۱۹۸	۴۱. باب در ثواب کسی که دعای مذکور در این باب را بخواند
۱۹۸	۴۲. باب در ثواب کسی که ده مرتبه یا الله یا الله بگوید
۱۹۸	۴۳. باب در ثواب کسی که لا اله الا الله تا آخر بگوید
۱۹۸	۴۴. باب در ثواب کسی که ده مرتبه یا رب یا رب بگوید
۱۹۹	۴۵. باب در ثواب کسی که با اخلاص بگوید: لا اله الا الله
۱۹۹	۴۶. باب در بیان ثواب کسی که بگوید: ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله
۲۰۰	۴۷. باب در ذکر ثواب کسی که دعای مذکور در این باب را بخواند
۲۰۰	۴۸. باب در بیان گفتار، در نزد بامداد و شام
۲۱۵	۴۹. باب دعا در نزد خوابیدن و بیدار شدن
۲۲۱	۵۰. باب در ذکر دعا، چون آدمی از منزلش بیرون رود
۲۲۵	۵۱. باب در بیان دعای پیش از نماز
۲۲۶	۵۲. باب در بیان دعا در عقبه های نماز
۲۳۳	۵۳. باب دعا از برای روزی
۲۳۷	۵۴. باب در بیان دعا از برای قرض
۲۳۹	۵۵. باب دعا از برای کرب و هم و خوف
۲۴۸	۵۶. باب دعا از برای علت ها و مرض ها
۲۵۴	۵۷. باب حرز و عود
۲۵۹	۵۸. باب دعا در نزد خواندن قرآن
۲۶۱	۵۹. باب در بیان دعا در حفظ قرآن
۲۶۳	۶۰. باب دعا های مختصی از برای همه حاجت های دنیا و آخرت

۹. باب رو آوردن به دعا ۱۵۳
۱۰. باب مبالغه کردن در دعا و ایستادگی و درنگ کردن ۱۵۵
۱۱. باب در بیان پناه بردن به دعا در حاجت ۱۵۶
۱۲. باب در بیان پنهان کردن دعا ۱۵۶
۱۳. باب در بیان اوقات و حالاتی که اجابت دعا در آنها امید داشته می شود ۱۵۶
۱۴. باب در بیان رعبت و رهبت و تضرع و تبتل و ابتهال و استعاذه و مسئلت ۱۵۸
۱۵. باب در بیان ثمره گریستن ۱۶۰
۱۶. باب ثنا پیش از دعا ۱۶۳
۱۷. باب در بیان ثمره اجتماع در دعا ۱۶۶
۱۸. باب عموم در دعا ۱۶۷
۱۹. باب کسی که اجابت بر او دیر شده و به طول انجامیده ۱۶۷
۲۰. باب در بیان ثمره صلوات بر پیغمبر خدا، محمد و خاندانش علیهم السلام ۱۷۰
۲۱. باب در بیان آن چه واجب است از ذکر خدا در هر مجلسی ۱۷۵
۲۲. باب ذکر خدای عز و جل بسیار ۱۷۷
۲۳. باب در بیان آنکه صاعقه به ذاکر نمی رسد ۱۷۹
۲۴. باب در بیان خاصیت اشتغال به ذکر خدای تعالی ۱۸۰
۲۵. باب در بیان ثواب ذکر خدای تعالی در نهانی ۱۸۰
۲۶. باب در بیان ذکر خدا در غافلان ۱۸۱
۲۷. باب در بیان ثواب تحمید و تمجید ۱۸۱
۲۸. باب در بیان ثواب استغفار ۱۸۳
۲۹. باب در بیان ثواب تسبیح و تکبیر و تهلیل ۱۸۴
۳۰. باب در مدح دعا از برای برادران دینی، غائبانه ۱۸۵
۳۱. باب در ذکر کسانی که مستجاب الدعوه اند ۱۸۷
۳۲. باب در ذکر کسانی که دعای ایشان مستجاب نیست ۱۸۹
۳۳. باب در بیان نفرین کردن بر دشمن ۱۹۰
۳۴. باب در بیان مباحله ۱۹۲

۳۳۹	۱۰. باب در بیان سلام کردن بر زنان
۳۳۹	۱۱. باب سلام کردن بر اهل ملت‌ها
۳۴۲	۱۲. باب در بیان نامه نوشتن به اهل ذمه
۳۴۳	۱۳. باب در بیان اغضا
۳۴۳	۱۴. باب
۳۴۴	۱۵. باب در عطاس و تسمیت
۳۵۰	۱۶. باب و جوب تعظیم صاحب موی سفید مسلمانان
۳۵۱	۱۷. باب گرامی داشتن کریم
۳۵۲	۱۸. باب حق داخل شونده
۳۵۲	۱۹. باب در بیان اینکه مجلس‌ها به امانت است
۳۵۲	۲۰. باب راز گفتن بایکدیگر
۳۵۳	۲۱. باب در بیان نشستن
۳۵۵	۲۲. باب اتکاء و احتباء
۳۵۵	۲۳. باب در جواز بازی و مزاح و خنده
۳۵۸	۲۴. باب حق جوار
۳۶۲	۲۵. باب حد و اندازه همسایگی
۳۶۲	۲۶. باب در بیان خوش صحبتی و حق رفیق در سفر
۳۶۳	۲۷. باب نامه به همدیگر نوشتن
۳۶۴	۲۸. باب نوادر
۳۶۵	۲۹. باب
۳۶۷	۳۰. باب

(۷) کتاب فضل قرآن ۲۸۵

۱. باب در بیان فضل حامل قرآن ۲۹۳
۲. باب ثواب کسی که قرآن را به زحمت آموخته باشد ۲۹۷
۳. باب عذاب کسی که قرآن را حفظ کرده و بعد از آن فراموش نموده ۲۹۸
۴. باب خواندن قرآن ۳۰۰
۵. باب در باب خانه‌هایی که قرآن در آنها خوانده می‌شود ۳۰۱
۶. باب در بیان ثواب خواندن قرآن ۳۰۱
۷. باب ثواب خواندن قرآن در مصحف ۳۰۴
۸. باب در ترتیل قرآن به آواز خوش ۳۰۴
۹. باب در مذمت کسی که در نزد قرآن خواندن، بیهوشی اظهار می‌کند ۳۰۷
۱۰. باب در بیان اینکه قرآن در چند وقت خوانده می‌شود و ختم می‌شود ۳۰۷
۱۱. باب در بیان اینکه قرآن بلند می‌شود، چنان که فرود آورده شده ۳۱۰
۱۲. باب در بیان فضیلت قرآن ۳۱۰
۱۳. باب نوادر ۳۱۸

(۸) کتاب عشرت ۳۲۵

۱. باب در بیان آنچه واجب است از معاشرت ۳۲۶
۲. باب در بیان حسن معاشرت ۳۲۸
۳. باب در ذکر کسی که مصادقت و مصاحبت با او واجب است ۳۲۹
۴. باب در ذکر کسی که همنشینی و رفاقت با او مکروه است ۳۳۰
۵. باب در بیان تحبب و تودد در نزد مردمان ۳۳۴
۶. باب در خبر دادن مرد، برادرش را به دوستی او ۳۳۵
۷. باب در بیان سلام کردن ۳۳۵
۸. باب در ذکر کسی که مستحب است او را که به سلام آغاز کند ۳۳۸
۹. باب در بیان اینکه چون یکی از گروهی سلام کند، او را مجزی است، و چون یکی از جماعت جواب گوید، از ایشان مجزی است ۳۳۹